

[Bernhard Baunsgaard]

Statsrevisorerne, der af folketinget er pålagt at følge udviklingen inden for alle forvaltningsgrene, kan naturligvis ikke opfylde deres pligt, hvis der ikke hersker absolut åbenhed omkring forvaltningen, når rigsrevisionen på statsrevisorernes vegne undersøger en sags forløb.

Besvarelse (5/9 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Arbejdsdirektoratet har over for arbejdsministeriet henvist til, at der i 1980 var indledt et samarbejde med rigsrevisionen med henblik på at finde alternative former for forskudsudbetalinger.

Efter en nærmere gennemgang af tilbuddet af 1. august 1980 fra Jyske Bank om en ny forskudsprocedure fandt arbejdsdirektoratet, at tilbuddet ikke var realiserbart. Direktoratet fandt derfor ingen anledning til at orientere rigsrevisionen om tilbuddet.

Jeg kan supplerende oplyse, at arbejdsministeriet er i færd med at udarbejde en samlet redegørelse om sagens forløb, bl.a. baseret på oplysninger fra arbejdsdirektoratet og indeholdende korrespondance med bl.a. statsrevisorerne, der jo afgav en beretning om statens forskudsbetalinger den 26. januar 1981.

Spm. nr. S 1610

Til *arbejdsministeren* (29/8 83) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren oplyse, om der har været ført forhandlinger med Jyske Bank angående bankens tilbud om at forrente hele forskudsbeløbet til arbejdsløshedskasserne med 17 pct.?«

Begrundelse

I svaret af 23. august på mit spørgsmål nr. S 1552 siger ministeren, at arbejdsdirektøren har deltaget i interne drøftelser i arbejdsdirektoratet om forslaget fra Jyske Bank, men ikke i forhandlinger med banken.

Det ser efter svaret ud, som om der har været ført forhandlinger med banken, men dette synes ikke at svare til oplysninger fra anden side.

Besvarelse (5/9 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Arbejdsdirektoratet har over for arbejdsministeriet oplyst, at der forud for Jyske Banks tilbud af 1. august 1980 om en ny forskudsprocedure fandt en uformel drøftelse sted mellem direktoratet og banken. Der har derimod ikke været ført egentlige forhandlinger med banken om tilbuddet.

Spm. nr. S 1611

Til *socialministeren* (29/8 83) af:

Agerschou (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til en undersøgelse af konsekvenserne af varighedsbegrænsningen for modtagelse af almindelig kontanthjælp efter bistandslovens § 37, stk. 4, der dels indbefatter en opgørelse af antallet af kontanthjælpsmodtagere, der bliver ramt af varighedsbegrænsningen, dels indbefatter en opgørelse af antallet af § 37, stk. 4-modtagere, der får boligtillæg?«

Begrundelse

Siden den særlige varighedsbegrænsning på 9 måneder for modtagelse af almindelig forbigående hjælp trådte i kraft, har der været en offentlig debat om dens konsekvenser. En undersøgelse, som SF og VS har foretaget, viser, at der pr. 1. maj 1983 var ca. 62.000, som modtog kontanthjælp efter bistandslovens § 37, stk. 4. Dette tal ligger betydeligt over, hvad socialministeren endte med at skønne under lovforslagets behandling – det var på ca. 25.000. Det skal tilføjes, at de 62.000 er beregnet på opgivelser fra 32 kommuner. Endvidere er der forskellige oplysninger om tildelingen af det særlige boligtillæg.

I en artikel i Berlingske Tidende den 13. juli 1983 bibringes man via eksempler fra socialministeriet nærmest det indtryk, at alle § 37, stk. 4-modtagere får boligtillæg. Ifølge et mindre rundspørge, SF og VS har foretaget, drejer det sig om mindre end en fjerdedel af de pågældende kontanthjælpsmodtagere. Boligtillæggets gennemsnitlige størrelse er ifølge det nævnte rundspørge også sat for højt i vedkommende artikel.

Det er efter spørgerens opfattelse på tide, at socialministeren tager initiativ til en undersøgelse af konsekvenserne af indførelsen